

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/17/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200191
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6017200191.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. Q. V., nar. 8. augusta XXXX, bytom C. 4, XXX XX X., proti žalovaným: 1/ Krajský súd v Banskej Bystrici, so sídlom Skuteckého 7, 974 01 Banská Bystrica, 2/ P. F. B. Q., so sídlom Q. 7, XXX XX B. B., 3/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19. septembra 2018, č. k. 41Cbi/2/2017-31 takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Cbi/2/2017-31 zo dňa 19. septembra 2018 p o t v r d z u j e .
- II. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal tento nárok. Súčasne rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu žalobcovi prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., Košice. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že dňa 15. mája 2017 bola Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručená žaloba na obnovu konania. K skutkovým okolnostiam podania žaloby žalobca uviedol, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24K/446/1998-Sn-1931 zo dňa 19. augusta 2016, doručeným dňa 22. februára 2017 mu ako likvidátorovi obchodnej spoločnosti PRESKON, s.r.o. „v likvidácii“ bola uložená poriadková pokuta vo výške 500,- eur v zmysle ustanovenia § 102 ods. 1 písm. a/, 2 Civilného sporového poriadku. V žalobe ďalej poukázal na obligatórne náležitosti žaloby na obnovu konania, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 406 Civilného sporového poriadku. Vyššie konkretizované uznesenie napadol v celom rozsahu. V tejto súvislosti poukázal na list zo dňa 26. júla 2017, ktorý zaslal na Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorého obsahom bol oznam o výkone advokátskej praxe a plnomocenstvo vo veci výkonu funkcie likvidátora obchodnej spoločnosti PRESKON, s.r.o. „v likvidácii“. Ďalej poukázal na list zo dňa 27. júla 2016 doručený konajúcemu súdu, ktorým súdu, ako aj správcovi konkurznej podstaty oznámil, kto je oprávneným nahliadať do registratúry. Dňa 2. augusta

2016 s účinnosťou ku dňu 3. augusta 2016 sa žalobca vzdal funkcie likvidátora, čo listom zo dňa 2. augusta 2016 oznámil konajúcemu súdu. Napriek uvedenému, súd dňa 4. augusta 2016 vykonal obhliadku registratúry, pričom podľa žalobcovho názoru bolo zrejmé, že táto nemohla splniť svoj účel. Mal za preukázané, že doručil všetky relevantné doklady, že nebolo a nemohlo byť žalobcovou povinnosťou sa obhliadky osobne zúčastniť, čím nemohol vzniknúť ani dôvod na uloženie poriadkovej pokuty. Navrhol preto, aby konajúci súd vydal uznesenie, ktorým povolí obnovu konania vedeného na Krajskom súde pod sp. zn. 36-24K/446/1998 a aby po prejednaní veci vydal uznesenie, ktorým by zrušil poriadkovú pokutu zo dňa 16. augusta 2016 vo výške 500,- eur.

2. Súd prvej inštancie poukázal na ustanovenie § 397 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“), § 406 C. s. p., § 413 ods. 1 C. s. p. a zdôraznil, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu. Žalobou na obnovu konania možno napadnúť ktorýkoľvek právoplatný rozsudok, ale i napríklad právoplatné uznesenie, avšak iba také právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, resp. právoplatný platobný rozkaz (§ 398 C. s. p.). Uviedol, že žalobcom podaná žaloba na obnovu konania bola síce podaná proti právoplatnému uzneseniu, avšak súd ním rozhodol o poriadkovej pokute, a teda nejde o rozhodnutie, proti ktorému by bolo možné podať žalobu na obnovu konania. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa, aby súd bez ďalšieho prejednávania žaloby na obnovu konania túto odmietol (§ 413 C. s. p.), ak z jej obsahu zjavne vyplýva, že neboli dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C. s. p. Na základe uvedeného súd prvej inštancie v zmysle § 413 písm. c/ a e/ C. s. p. žalobu na obnovu konania odmietol, pretože dospel k názoru, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a zároveň je zjavne nedôvodná.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, 2 C. s. p. Nakoľko však žalovaným nebola žaloba doručovaná (§ 413 ods. 2 C. s. p.) a žiadne trovy im nevznikli, súd s prihliadnutím na princíp spravodlivosti rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. O vrátení súdneho poplatku žalobcovi rozhodol súd prvej inštancie podľa ustanovenia § 11 ods. 3, 4, 6 písm. b/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

4. Proti uvedenému uzneseniu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalobca, ktoré odvolanie odôvodnil porušením ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a/ až h/ C. s. p. Uviedol, že uznesenie o uložení poriadkovej pokuty bolo žalobcovi doručené dňa 22. februára 2017 hoci funkciu likvidátora žalobca nevykonával dňom 3. augusta 2016, teda dva týždne pred tým, než mu bola udelená poriadková pokuta, napriek tomu, že konajúca sudkyňa o tejto skutočnosti bola nepochybne informovaná. Uvedené uznesenie bolo žalobcom riadne napadnuté a odôvodnené, pretože v celom rozsahu bolo porušené ustanovenie § 397 C. s. p. Konajúci súd (žalovaný 1/) žalobu odmietol, pričom ako dôvod uviedol ustanovenie § 398 C. s. p. v spojení so skutočnosťou, že žalobca neoznačil nové dôkazy, ktoré neboli použité v pôvodnom konaní, čo nie je pravdou. Konajúci súd popritom neakceptoval ustanovenia § 399 C. s. p., teda nevyporiadal sa s tým, ako možno zrušenie takého škandalózneho rozhodnutia dosiahnuť iným spôsobom. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalovaní sa k podanému odvolaniu nevyjadрили.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.) oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené.

7. Predmetom odvolacieho prieskumu je námietka odvolateľa, týkajúca sa nesprávneho skutkového zistenia, ako aj nesprávneho právneho posúdenia veci, poukazujúc na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a/

až h/ C. s. p.

8. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na skutočnosť, že žalobcom podaná žaloba na obnovu konania smerovala proti právoplatnému uzneseniu o uložení poriadkovej pokuty a teda nejde o rozhodnutie, proti ktorému by bolo možné podať žalobu na obnovu konania.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že súd prvej inštancie jednoznačne a dostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, prečo žalobu na obnovu konania odmietol. Uviedol, že žalobca v podanej žalobe neoznačil žiadne nové skutočnosti, dôkazy alebo rozhodnutia, ktoré by nemohol použiť v pôvodnom konaní. Žalobca poukázal len na listinné dôkazy z roku 2016, ktoré boli súdu doručené pred rozhodnutím o uložení poriadkovej pokuty žalobcovi. Tiež súd prvej inštancie správne skonštatoval, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý smeruje proti právoplatným rozhodnutiam. Týmto právoplatným rozhodnutím musí byť buď právoplatný rozsudok (§ 397 C. s. p.), resp. právoplatné uznesenie (§ 398 C. s. p.). V uvedenom ustanovení sú (§398 C. s. p.) taxatívne vymedzené dva prípady, kedy je možné žalobu na obnovu konania podať. V prípade rozhodnutia o poriadkovej pokute sa nejedná o také rozhodnutie, proti ktorému by bolo možné podať žalobu na obnovu konania.

10. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 389/2017, podľa ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že súčasná právna úprava, vylučujúca prieskum rozhodnutí o poriadkovej pokute v inštančnom postupe je primeraná významu týchto rozhodnutí. Z ústavnoprávneho hľadiska súdne konanie nie je povinne dvojinštančné. Jednoinštančné súdnictvo najmä potom vo veciach objektívne bagatelného významu nijako nevybočuje z ústavných medzí. Rozhodnutie súdu o uložení poriadkového opatrenia je svojou povahou procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami a aj to len pre určité štádium civilného sporového konania. Nestáva sa samo o sebe predmetom konania a nejde tak o rozhodnutie o veci samej, ktoré by do práv a povinností strán sporu zasahovalo konečným spôsobom. Pokiaľ ide o výšku poriadkovej pokuty, tú určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti, čo znamená, že pri stanovení sumy každej pokuty disponuje súd voľnou úvahou. Miera voľnej úvahy súdu však nie je absolútna, ale je obmedzená maximálnou možnou hranicou 500,- eur. Zákonodarca vylúčil tieto procesné rozhodnutia z preskúmania nadriadeným súdom a v dôvodovej správe k dotknutému ustanoveniu uviedol, že „kto raz poruší povinnosť, mal by byť sankcionovaný“. Tento prístup možno označiť za plne zúčiteľný s princípmi materiálneho štátu, v ktorých je implikovaná aj požiadavka spravodlivosti.

11. Pokiaľ žalobca poukazuje v podanom odvolaní na ustanovenie § 399 C. s. p. a teda, že konajúci súd neakceptoval uvedené ustanovenie a nevysporiadal sa s tým, ako možno zrušenie takéhoto škandalózneho rozhodnutia dosiahnuť iným spôsobom, odvolací súd uvádza, že aj uvedené ustanovenie má priamy súvis s ustanovením § 397 C. s. p., teda musí sa jednať o právoplatný rozsudok a pokiaľ aj žalobca v žalobe uviedol, že obnova konania môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie, žaloba smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustná a zároveň súd prvej inštancie správne ustálil, že je zjavne nedôvodná.

12. Odvolací súd preto vyhodnotil odvolacie dôvody žalobcu za nedôvodné s poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v predmetnom odvolacom konaní boli žalovaní 1/ až 3/, avšak žalovaným v tomto odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto s použitím základných princípov článku IV ods. 2 C. s. p. aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarca a o náhrade trov konania žalovaným rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pri tom z pomyselnej

normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní a ani podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli je v súlade s článkom 17 základných princípov C. s. p. zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

14. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.